

Liturgie Oudejaarsavond 2021

Kloosterkerk

Te volgen via www.kloosterkerkterapel.nl

Voorganger: ds. Melle Leffers
Kerkenraad: Gretha Kruize en Bert Bos
Organist: Geert Kloeze
Lector: Riet Smit
Koster: Hink Smedes
Opname: Johan Wolbers

Orgelspel

Welkom door de kerkenraad

Moment van stilte

Aanvangslied: NLB 283:1,3 en 4

In de veelheid van geluiden
in het stormen van de tijd
zoeken wij het zachte suizen
van het woord, dat ons verblijdt

Want wij mensen op de aarde
raken van het duister moe
Als uw hart ons niet bewaarde
slieden wij ten dode toe

Laat uw dauw van vrede dalen
in de voren van de tijd
Vat ons samen in de stralen
van uw goedertierenheid

Bemoediging en groet

Afscheid nemen van een bijzonder jaar

Gebed

Tijdens zacht orgelspel worden voorwerpen uit het donker in het licht gelegd.

Tekst Margo Beentjes

Ineens ben ik in tranen.
Voel ik me alleen en maakt de
uitzichtsloosheid me gek.
Grijpt de angst me naar de keel.

Op andere momenten ben ik positief.
Zie ik wat het ons brengt.
Hoe we dit op de een of andere manier
nodig hadden.

De wereld die steeds harder draaide.
Het milieu dat schreeuwde om aandacht.
Mensen die schreeuwden om rust.

En nu lijkt het alsof de natuur
aan de rem heeft getrokken.
Aan de noodrem.
Alles komt tot stilstand.

Behalve in de zorg.
Daar is de druk enorm.
De mensen die we jarenlang onderwaardeerden,
een hongerloontje betaalden,
zijn nu onze helden.
We klappen voor ze.

Nu wordt zichtbaar wat er echt toe doet.
Gezondheid, saamhorigheid, liefde en verbinding.
We leren nu hoe kwetsbaar we zijn.
Dat niets zeker is in het leven
en hoe dom we zijn geweest
om geld, status en schoonheid
tot het hoogste goed te verheffen.

Nu we verplicht thuis zitten en onze kinderen ook,
weten we de spelletjes weer te vinden.
De verf en de klei.
Worden we zelf weer een beetje kind.

Onze ouderen, waar we voorheen nauwelijks naar omkeken,
worden nu beschermd met man en macht.

En nu we de kapper, de schoonheidssalons en de rimpeldokter
niet meer kunnen bezoeken,
wat zal er overblijven van onze schoonheidsidealen?
Onze drang om jong te blijven terwijl we nu niets liever willen dan oud worden.

De natuur kan eindelijk ademen.
De natuur waar wij deel van uitmaken
maar waarvan wij zo vervreemd waren geraakt.

Wat zijn we nietig als de natuur van zich laat horen.
Tsunami's, orkanen, bosbranden, epidemieën.
Dan laten we alles vallen en hebben alleen elkaar nog.
Naakt en kwetsbaar.

Ik haal ook eens diep adem en droog mijn tranen.
Het komt goed.

Luisteren naar 'Rollercoaster' van Danny Vera

Daar gaan we dan
In dit achtbaanleven dat we kennen
Met die idiote hoogten en echt diepe dalen
Ik weet echt niet waarom

En ik zal gaan
Naar de verste plek op aarde die ik ken
Ik kan de hele weg afreizen, weet je
Want ik weet dat jij bij me bent

Je hoeft me niet af te remmen
Want ik zal altijd in de buurt zijn
Ik zal mijn weg terug naar huis vinden
Waar de magnolia groeit, waar de magnolia groeit

Maar ik denk dat je wel weet
Waarom ik doe wat ik doe en waar ik heen ga
Ik probeer een leegte in mij te vullen
Maar dat kan ik niet doen zonder jou

Je bent zelfs bij me in mijn dromen
Ik zie een zeil, de zeven zeeën
Ik zal proberen mijn weg te vinden
Morgen zul je er altijd zijn, morgen zul je er altijd zijn

Daar gaan we dan
In dit achtbaanleven dat we kennen
Ik kan de hele weg afreizen, weet je
Want ik weet dat jij bij me bent

Want ik weet, oh weet dat jij bij me bent

Marcus 4:35-41

Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei hij tegen hen: 'Laten we het meer oversteken.' Ze stuurden de menigte weg en namen hem mee in de boot waarin hij al zat, en voeren samen met de andere boten het meer op. Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. Maar hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?'

Toen hij wakker geworden was, sprak hij de wind bestraffend toe en zei tegen het meer: 'Zwijg! Wees stil!' De wind ging liggen en het meer kwam helemaal tot rust. Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Geloven jullie nog steeds niet?' Ze werden bevangen door grote schrik en zeiden tegen elkaar: 'Wie is hij toch, dat zelfs de wind en het meer hem gehoorzamen?'

Overweging

Meditatief orgelspel

Dankzegging, voorbeden, stil gebed,
besloten met luisteren naar 'onze Vader verborgen'

Onze vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede,
een wereld met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade -

waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.

Van U is de toekomst
kome wat komt.

Slotlied: NLB 90a:1,3 en 6

O God, Die droeg ons voorgeslacht,
in nacht en stormgebruis,
bewijs ook ons Uw trouw en macht,
wees eeuwig ons tehuis!

Gij zijt, van voor Gij zee en aard',
hebt door Uw woord bereid,
altijd dezelfde, Die Gij waart,
de God der eeuwigheid!

O God, Die droeg ons voorgeslacht,
in tegenspoed en kruis,
wees ons een gids in storm en nacht
en eeuwig ons tehuis!

Zegen, waarna orgelspel

